

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5Pc/6/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201778
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3819201778.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľky: W. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q., P. XXXX/XX/X, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Ivan Žilík PhD. spol. s r.o., so sídlom v Prievidzi, Štefánika 11/1, IČO: 36 869 121, proti povinnému na výživné: N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., G. VI. G. XXX/X, zastúpený JUDr. Vladimírom Štrbikom, advokátom v Prievidzi, Nám. slobody 22, IČO: 33 609 373, o určenie manželského výživného, takto

rozhodol:

I. Súd konanie o určenie manželského výživného za obdobie od 1.4.2019 do 22.4.2019 v sume 150,- eur mesačne a konanie o určenie manželského výživného za obdobie od 23.4.2019 do 15.7.2020 presahujúceho sumu 80,- eur mesačne **z a s t a v u j e .**

II. Povinný na výživné **j e p o v i n n ý** prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,- eur mesačne s účinnosťou od 23.4.2019 do 31.3.2020 a sumou 50,- eur mesačne s účinnosťou od 1.4.2020 do 15.7.2020, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk navrhovateľky.

III. Zameškané výživné za obdobie od 23.4.2019 do 15.7.2020 v sume 1.075,55 eur súd povinnému na výživné **p o v o ľ u j e** splácať v mesačných splátkach po 50,- eur, vždy do posledného dňa v mesiaci, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

IV. Vo zvyšku súd návrh **z a m i e t a .**

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka sa návrhom podaným proti povinnému na výživné domáhala určenia manželského výživného v sume 150,- eur mesačne, s účinnosťou od mesiaca apríl 2019. V priebehu konania uviedla, že výživné žiada do 15.7.2020, kedy manželstvo zaniklo rozvodom. Návrh navrhovateľka odôvodnila tým, že manželstvo s povinným na výživné uzavrela 23.9.2016 a ku dňu začatia konania toto manželstvo trvalo. Po uzavretí manželstva spolu žili do XX.X.XXXX, kedy sa navrhovateľka odsťahovala ku svojej matke, kde v čase podania návrhu stále žila. Uviedla, že v čase začatia konania mala príjem z invalidného dôchodku v sume 204,60 eur mesačne, iný príjem nemala, okrem sumy 125,- eur mesačne, ktorú jej povinný na výživné zasielal v súvislosti so starostlivosťou o dieťa počas jeho pobytu u nej. Tento príjem jej nepostačuje ani na pokrytie základných životných potrieb, s úhradou nákladov na jej osobu jej pomáha matka. Neskôr v konaní navrhovateľka uviedla, že malol. dcéra bola zverená do osobnej starostlivosti otca (t.j. povinného na výživné), ona je zviazaná prispievať na výživu dieťaťa sumou vo výške zákonom určeného minimálneho výživného. Navrhovateľka uvádzala, že asi od 27.6.2020 býva v byte, ktorý jej bol pridelený, kde nájomné je vo výške 236,65 eur mesačne. Jej príjem tvorí len invalidný dôchodok, ktorý

je aktuálne v sume 210,- eur mesačne, sumu 125,- eur mesačne jej povinný na výživné prestal dávať od septembra 2019. Zo svojho príjmu dáva 100,- eur svojej matke, ktorá jej z toho uhradí paušál za telefón v sume 30,- eur mesačne, poisťku 25,- eur mesačne a pomáha jej aj so stravovaním. Navrhovateľka uviedla, že jej matka jej zatiaľ vypomáha aj tak, že hradí inkaso za byt, v ktorom byva. V priebehu konania vzala navrhovateľka návrh späť v časti týkajúcej sa určenia manželského výživného od 1.4.2019 do 22.4.2019. Okrem toho uviedla, že výživné za obdobie od 23.4.2019 do 15.7.2020 žiada vo výške 80,- eur mesačne, v prevyšujúcej časti vzala návrh späť.

2. Povinný na výživné s návrhom nesúhlasil. Spočiatku namietal neplatnosť manželstva s navrhovateľkou, neskôr, po rozhodnutí súdu o platnosti manželstva účastníkov, poukazoval na ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi videl v tom, že navrhovateľka z dôvodu požívania alkoholu opustila spoločnú domácnosť, ohrozila zdravie malol. dieťaťa, nakoľko bola nájdená opitá pred Jantárom v nočných hodinách spolu s maloletou. Navrhovateľka požíva alkoholické nápoje, na základe čoho je liečená v protialkoholických zariadeniach. Poukázal na to, že navrhovateľka udržiavala po dobu jedného roka pred prvým rozhodnutím súdu známosť s priateľom, s ktorým čaká dieťa, nesplácala žiadne dlhy, ktoré vznikli počas trvania manželstva, voči všetkým svojim povinnostiam, ktoré jej za trvania manželstva z tohto zväzku vyplývali, zostala ľahostajná. V ďalšom konaní poukázal na to, že navrhovateľka sa nesnažila zamestnať sa, neprihlásila sa do evidencie nezamestnaných, súdom upravený styk s malol. dieťaťom riadne nedodržiavala, pre dieťa si chodila sporadicky a zo správy MUDr. A. považuje za preukázané, že navrhovateľka žila v spoločnej domácnosti so svojim priateľom. S čiastočným späťvzatím návrhu zo strany navrhovateľky súhlasil.

3. Tunajší súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 27.7.2020 tak, že povinnému na výživné uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,- eur mesačne, s účinnosťou od 23.4.2019 do 15.7.2020, a to vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca, do rúk navrhovateľky. Zároveň súd vyčíslil nedoplatok na výživnom za uvedené obdobie sumou 1.180,06 eur a uvedenú sumu povinnému na výživné povolil splácať v mesačných splátkach po 80,- eur, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, a to k poslednému dňu v mesiaci. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol, žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania a navrhovateľke priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu.

4. Proti rozsudku povinný na výživné podal odvolanie, na základe ktorého odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil (okrem časti týkajúcej sa priznania oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľke) a vec mu vrátil na nové rozhodnutie. Odvolací súd v rozhodnutí potvrdil názor súdu prvého stupňa, že v konaní neboli preukázané žiadne závažné dôvody, ktoré by nasvedčovali tomu, že by priznanie výživného zo strany povinného navrhovateľke bolo v rozpore s dobrými mravmi. Súdu prvého stupňa však uložil, aby doplnil dokazovanie zamerané na zistenie, či si navrhovateľka aktívne hľadá prácu, z akého dôvodu nie je evidovaná ako uchádzača o zamestnanie, z akého dôvodu žije sama v prenajatom byte. Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa zistiť, či matka súdom určený styk s malol. dieťaťom realizuje (realizovala), a ak nie - z akých dôvodov, či matka o dieťa javí záujem, pretože táto skutočnosť môže mať tiež vplyv na posúdenie otázky osobných a majetkových pomerov strán. Odvolací súd uviedol, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo dostatočne zrejmé, akým spôsobom súd prihliadol na fakt, že do septembra 2019 účastníci konania ako rodičia realizovali na základe dohody striedavú starostlivosť o malol. dieťa, avšak už od januára 2020 bolo dieťa rozhodnutím súdu zverené do výlučnej osobnej starostlivosti otca - povinného na výživné, v ktorej je doposiaľ, a tiež to, že od marca 2020 otec na dieťa už nepoberá rodičovský príspevok vo výške 270,- eur mesačne.

5. V súlade s pokynmi odvolacieho súdu tunajší súd doplnil dokazovanie vo veci vypočítaním právnych zástupcov účastníkov, svedkov Zuzany P. a H. W., oboznámením obsahu správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, oboznámením obsahu vyjadrenia navrhovateľky zo dňa 4.3.2021 a 30.3.2021, vyjadrenia povinného na výživné doručené súdu dňa 29.3.2021, oznámení Kaufland Slovenská republika v.o.s., Technické služby mesta Prievidza, Nestlé Slovensko s.r.o., lekárskej správy MUDr. A. zo dňa 24.7.2020, ftc. poznámky k pripojeným SMS správam zo spisu týkajúceho sa rozvodu účastníkov, úradných záznamov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi zo dňa 30.9.2019, 16.12.2019, 27.1.2020, 30.3.2020, 27.4.2020, nájomnej zmluvy k bytu na P. ul. XX/X v Q. a dodatku k tejto zmluve, motivačných listov navrhovateľky zo dňa 20.2.2019, 20.5.2020, 14.7.2020,

ako aj oboznámením celého obsahu spisu a pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 6P/59/2018, 10P/56/2018, 7Pc/2/2021 a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Účastníci uzatvorili manželstvo dňa XX.X.XXXX a toto manželstvo v čase podania návrhu navrhovateľky trvalo. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.12.2019 č.k. 15Pc/13/2019-115 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 30.4.2020 č.k. 17CoP/17/2020-140 bol návrh povinného na výživné na určenie neplatnosti manželstva zamietnutý. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.6.2020. Následne bolo v priebehu konania manželstvo účastníkov rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 9.7.2020 č.k. 6P/59/2018-159 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2020. Z výpovedí účastníkov bolo zistené, že vzťahy medzi nimi sú narušené, asi od 19.9.2018 účastníci prestali žiť v spoločnej domácnosti. Z manželstva účastníkov pochádza jedno malol. dieťa - W. Z., nar. X.X.XXXX. Uznesením č.k. 10P/56/2018-10 zo dňa 20.11.2018 na základe neodkladného opatrenia bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti otca z dôvodu, že matka bola hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení Nemocnice s poliklinikou Prievidza, so sídlom v Bojniciach. Následne do septembra 2019 sa medzi rodičmi na základe dohody realizovala striedavá osobná starostlivosť, v tomto období povinný výživným zasielal navrhovateľke 125,- eur mesačne - polovicu rodičovského príspevku. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.1.2020 č.k. 10P/56/2018-164 bola malol. W. zverená do osobnej starostlivosti otca (t.j. povinného na výživné) a navrhovateľke bola určená vyživovacia povinnosť k malol. dieťaťu sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.1.2020. Na čas po rozvedení boli práva a povinnosti k maloletej (t.j. zverenie do osobnej starostlivosti a výška vyživovacej povinnosti) ponechané v rovnakej podobe.

7. Navrhovateľka je poberateľkou invalidného dôchodku, ktorého výška v roku 2019 bola 204,60 eur mesačne, v roku 2020 je to suma 210,60 eur mesačne. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi vyplýva, že navrhovateľka nepoberá dávky v hmotnej núdzi ani iné príspevky a nie je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Navrhovateľka v konaní uviedla, že sa bola informovať na úrade práce o evidencii uchádzačov o zamestnanie a bolo jej povedané, že u nej evidencia nie je nutná, nakoľko je poberateľka invalidného dôchodku. Z lustrácie účtov navrhovateľky bolo zistené, že k 17.6.2020 bol stav na jej účte 0,82 eur. Navrhovateľka bývala asi do 27.6.2020 u svojej matky v byte matkinho priateľa. V tom čase mala podľa vlastného vyjadrenia výdavky na úhradu poisťky 25,- eur mesačne, hradila paušál za telefón v sume 35,- eur mesačne vrátane splátok za telefón. Výdavky za lieky navrhovateľka uvádzala vo výške 25,- eur štvrťročne. Okrem toho navrhovateľka v období podania návrhu až do septembra 2019 splácala úver po 144,90 eur. V súvislosti s úverom mala založené mesačné sporenie po 10,- eur. Okrem toho navrhovateľke vznikali aj bežné výdavky (stravovanie, hygiena, oblečenie a pod.). Asi od 27.6.2020 navrhovateľka býva v byte na P. ulici XX/X v Q., ktorý bol pridelený do spoločného nájmu navrhovateľky a jej matky, čo vyplýva z nájmovej zmluvy a dodatku k tejto zmluve. Navrhovateľka v konaní uvádzala, že v byte žije sama, z výpovede jej matky ako svedkyne však vyplynulo, že v tomto byte bývajú od začiatku nájmu spoločne až doteraz. Mesačné nájomné predstavuje sumu 236,65 eur, zálohový poplatok za elektriku je vo výške 40,- eur. Poplatky za bývanie, paušál za telefón v sume 30,- eur mesačne a poistenie vo výške 25,- eur mesačne za navrhovateľku hradila jej matka, ktorej navrhovateľka zo svojho príjmu dávala sumu 100,- eur mesačne. Navrhovateľka v konaní uviedla, že matka jej pomáha aj so stravovaním. Navrhovateľka tiež uvádzala, že si hľadá prácu, bola sa informovať u viacerých zamestnávateľov (Vegum, Hecht, Brose), zatiaľ neúspešne. Nevlastní žiaden nehnuteľný majetok a podľa správy ODI OR PZ v Prievidzi nie je evidovaná ako držiteľka, resp. vlastníčka motorového vozidla.

8. V ďalšom konaní navrhovateľka oznámila, že sa o prácu aktívne zaujímal aj v spoločnosti Nestlé Slovensko, s.r.o., Kaufland, Tesco, Lidl, Technické služby Prievidza, Technické služby Bojnice, OC Korzo, Prior kvetinárstvo, darčeková predajňa a drogeria a tiež vo viacerých upratovacích službách v regióne. Zo správ Kaufland Slovenská republika v.o.s. a Nestlé Slovensko s.r.o. bolo zistené, že navrhovateľka u nich nie je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie, Technické služby Prievidza s.r.o. súdu oznámili, že navrhovateľka sa u nich o prácu zaujímal, pracovný pomer s ňou uzavretý nebol. Svedkyňa C. P., matka navrhovateľky, v konaní uviedla, že osobne bola pri tom, keď navrhovateľka vhadzovala do schránky spoločnosti Nestlé Slovensko s.r.o. žiadosť o zamestnanie, rovnako s ňou bola aj v prípade pracovného pohovoru v Kauflande v Prievidzi na sídlisku. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľka bola na pracovnom pohovore aj v pohrebnnej službe Parte v Bojniciach, pracovný pomer s ňou uzavretý nebol. Navrhovateľka v konaní predložila aj viaceré žiadosti o prijatie do zamestnania, z ktorých ale nie je zrejmé, akého zamestnávateľa sa týkajú (žiadosť zo dňa 20.2.2019, 20.5.2020, 14.7.2020).

9. Zo správy Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza vyplýva, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou z mladosti, jej miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť je 60% pre psychické ochorenie. Z posudku Sociálnej poisťovne pobočka Prievidza zo dňa 13.5.2015 bolo zistené, že navrhovateľka bola od roku 2011 opakovane hospitalizovaná na psychiatrických oddeleniach pre poruchy správania zapríčinené užívaním psychoaktívnych látok so syndrómom závislosti. V tom čase jej bola stanovená diagnóza - duševná porucha - rozvinutá závislosť na návykových látkach ťažkého stupňa s prítomnosťou abstinенčných kríz. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 30.12.2014 č.k. 11Ps/7/2014-39 bola spôsobilosť navrhovateľky na právne úkony obmedzená tak, že nie je spôsobilá rozhodovať o svojej psychiatrickej liečbe. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 24.8.2017 č.k. 11Ps/6/2016-38 bol rozsudok zo dňa 30.12.2014 č.k. 11Ps/7/2014 zrušený a spôsobilosť na právne úkony bola navrhovateľke navrátená. Z dokladov predložených navrhovateľkou vyplýva, že dňa 23.10.2019 a 24.6.2020 sa podrobila testom na prítomnosť návykových látok. Výsledky testov boli v oboch prípadoch negatívne. Zo správy z psychiatrickej kontroly zo dňa 24.7.2020 vyplýva záver: F43.2 (adaptačné poruchy), abstinencia, F61(zmiešaná a iná porucha osobnosti), F19 (porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok) s tým, že navrhovateľka je nastavená na medikamentóznú liečbu a ďalšia kontrola jej bola určená na 24.9.2020.

10. Svedkyňa C. P., matka navrhovateľky, v konaní uviedla, že od odchodu zo spoločnej domácnosti žije navrhovateľka s ňou, najskôr v byte jej priateľa (t.j. priateľa svedkyne), potom im bolo pridelený byt na P. ul. v Q., kde tiež žijú spolu od začiatku nájmu až doteraz. Z výpovede svedkyne vyplynulo, že navrhovateľka si asi po roku od odchodu zo spoločnej domácnosti našla priateľa, s ktorým ale doteraz nežila v spoločnej domácnosti, iba sa navzájom navštevovali, prípadne prišiel za navrhovateľkou na víkend, keď svedkyňa nebola doma. Svedkyňa tiež uviedla, že bola osobne s navrhovateľkou na Úrade práce v Novákoch, kde navrhovateľku informovali, že nemusí byť evidovaná ako nezamestnaná, keď je invalidná dôchodkyňa, nakoľko odvody za ňu uhrádza štát a vznikali by jej zbytočné náklady na cestovanie na úrad.

11. V súvislosti so zdravotným stavom navrhovateľky svedkyňa C. P. uviedla, že v období rokov 2019 a 2020 bola navrhovateľka asi 2 až 3 krát hospitalizovaná na psychiatrii v Bojniciach, ale aj vo Veľkom Záluží. V súčasnosti je tiež hospitalizovaná vo Veľkom Záluží od 8.3.2021. Svedkyňa uviedla, že vzhľadom k zdravotnému stavu by navrhovateľka určite nezvládla prácu na plný pracovný úväzok, čiastočný 4-hodinový pracovný úväzok by možno zvládla. V súvislosti so stretávaním navrhovateľky s dieťaťom svedkyňa uviedla, že po odchode z domácnosti jej povinný na výživné najskôr v styku s dieťaťom bránil, potom sa spolu dohodli a neskôr bol určený styk navrhovateľky s maloletou. V lete 2019 svedkyňa s priateľom šli na dovolenku a navrhovateľku vzali so sebou, aby nezostala sama, pre úraz priateľa svedkyne si však pobyt museli predĺžiť a povinný na výživné im po návrate odmietol dať dieťa v náhradnom termíne. Z výpovede svedkyne bolo zistené, že s navrhovateľkou sa dohodli, že pre dieťa s ňou bude chodiť aj ona ako stará matka, prípadne brat navrhovateľky. V prípade, že svedkyňa alebo brat navrhovateľky neboli prítomní, navrhovateľka styk s dieťaťom nerealizovala, čo povinnému na výživné dala takmer vždy vopred vedieť.

12. Svedok H. W., príbuzný navrhovateľky, v konaní uviedol, že v období leta až zimy 2019 navrhovateľke finančne vypomáhal, šlo z jeho strany o rodinnú výpomoc. Navrhovateľka k nim chodievala v mesiaci august 2019, potom aj v septembri 2019 a v decembri 2019. Svedok uviedol, že v tom čase predával rodinný dom, jeho manželka študovala a navrhovateľka im pomáhala pri balení, ale aj v domácnosti. On jej dal niekedy 50,- eur, niekedy 100,- eur, zakúpil jej veci na oblečenie, cigarety, detský stolček so stoličkami a pod.. Celkovo mohla táto výpomoc predstavovať cca 300,- eur. Z výpovede svedka bolo zistené, že pracoval na pozícii IT v Merkury Markete v Trnave a navrhovateľka sa zaujímalá o prácu u tohto zamestnávateľa, ale pracovné miesto pre ňu nebolo.

13. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi zo dňa 25.3.2021 bolo zistené, že na základe oznámenia C. P., že otec neumožňuje matke stretávať sa s dcérou a matka (navrhovateľka) má záujem uvedené riešiť, uskutočnili spoločné stretnutie s rodičmi dňa 5.12.2018, ktorí sa dohodli na stretávaní sa matky s dieťaťom a bola s nimi spísaná dohoda. Túto dohodu rodičia dodržiavali. Počas spoločného stretnutia na úrade dňa 4.1.2019 rodičia spísali ďalšiu dohodu o realizovaní styku matky s maloletou a úrad sprostredkoval rodičom poradenstvo na Referáte poradensko-psychologických služieb, s ktorým obaja súhlasili. V auguste 2019 stará matka zo strany matky oznámila, že navrhovateľka

je hospitalizovaná a otec dieťaťa jej (starej matke) neumožnil stretávanie s vnučkou. Dňa 19.8.2019 navrhovateľka spolu s rodičmi vyjadrovali nespokojnosť s tým, že dieťa je zverené otcovi a nie je normálne, aby matka bola 10 mesiacov bez dieťaťa. Navrhovateľka sa vyjadrila, že odmieta realizovanie spoločných stretnutí s otcom dieťaťa, rodičom bola sprostredkovaná mediácia, v priebehu ktorej sa dohodli na realizovaní styku. V dôsledku narušených vzťahov boli rodičia maloletej vedení v pokračovaní a zúčastňovaní sa na poradenskom procese na Referáte poradensko-psychologických služieb individuálnou formou, matka dieťaťa však uvedené odmietla. Zo správy ďalej vyplýva, že postupne sa v roku 2020 situácia medzi rodičmi začala upokojsť, skôr otec dieťaťa oznamoval, že matka nedodržiava rozhodnutie súdu a nie vždy sa realizuje styk matky s maloletou.

14. Z úradných záznamov spísaných na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi zo dňa 30.9.2019 a 16.12.2019, predložených povinným na výživné, vyplýva, že povinný na výživné ako otec malol. W. oznamoval, kedy si matka riadne neprišla pre dieťa: 29.9.2019 (matka požiadala, aby dieťa odovzdal starej matke zo strany matky, čo odmietol), 28.10.2019, 12.11.2019, 6.12.2019, 10.12.2019, 12.12.2019. Z úradného záznamu zo dňa 27.1.2020 vyplýva, že povinný na výživné oznamoval, že od pojednávania 16.1.2020 si matka prišla po dieťa iba 17.1.2020 na tri hodiny. Dňa 30.3.2020 povinný na výživné na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi oznámil, že navrhovateľka bola s dcérou naposledy 25.3.2020, v nasledujúci piatok a nedeľu neprišla s tým, že v piatok mala teplotu. Dňa 27.4.2020 povinný na výživné úradu oznámil, že navrhovateľka si nechodí pravidelne pre dcéru, nie vždy využije termíny na realizáciu styku s dieťaťom.

15. V správe z psychiatrického vyšetrenia dňa 24.7.2020 (č.l. 240 spisu) MUDr. A. uviedla, že navrhovateľka okrem iného uviedla, že má svoju domácnosť s priateľom.

16. Povinný na výživné bol v rozhodnom období (t.j. od 23.4.2019 do 15.7.2020) zamestnaný, v roku 2019 mal priemerný čistý mesačný príjem 813,70 eur (vrátane ošetrovného vyplateného Sociálnou poisťovňou - č.l. 202 spisu), poberal rodičovský príspevok vo výške 220,70 eur a prídavok na dieťa v sume 24,34 eur mesačne. Za obdobie mesiacov január až máj 2020 povinný na výživné dosiahol priemerný čistý mesačný príjem vo výške 787,72 eur, podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi poberať prídavok na dieťa v sume 24,95 eur mesačne a do 31.3.2020 poberal aj rodičovský príspevok v sume 270,- eur mesačne. Z lustrácie bankových účtov povinného bolo zistené, že ku dňu 17.6.2020 bol stav na jeho osobnom účte 1.234,07 eur a na účte na sporenie 190,- eur. Žije v Q. v byte spolu so svojou matkou a jej priateľom, ktorí sa k povinnému nasťahovali po odchode navrhovateľky z domácnosti, aby mu mohli pomáhať so starostlivosťou o malol. dieťa. Povinný nevlastní žiaden nehnuteľný majetok. Z oznámenia ODI OR PZ v Prievidzi zo dňa 29.4.2019 bolo zistené, že povinný je vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Škoda Fabia a motocyklu zn. Honda CB 600. Zo správy zo dňa 17.6.2020 vyplynulo, že aktuálne povinný aj naďalej vlastní osobné motorové vozidlo Škoda Fabia a okrem toho motocykel zn. Kawasaki ZSR 750 (v premávke od 5.6.2019). Povinný na výživné v čase podania návrhu hradil poplatok za byt v sume 180,- eur mesačne, poplatok za elektriku 30,- eur mesačne, poplatok za plyn v sume 13,- eur štvrťročne, koncesionársky poplatok vo výške 4,64 eur mesačne, poplatok za televíziu, internet a mobilný telefón hradil vo výške od 55,09 eur do 75,19 eur mesačne. Okrem toho si hradil poisťku po 30,- eur mesačne, splácal úver po 229,56 eur mesačne a výdavky na cestovné si vyčíslil na 50,- eur mesačne. Do septembra 2019 zasielal navrhovateľke v súvislosti so starostlivosťou o dieťa časť rodičovského príspevku v sume 125,- eur mesačne. Od mesiaca máj alebo jún 2019 sa z uvedených platieb povinnému zvýšil poplatok za byt na sumu 210,- eur mesačne, rovnako sa mu zvýšil poplatok za elektriku na sumu 35,- eur mesačne. V konaní uvádzal, že mesačne si hradí poisťku vo výške 25,- eur. Okrem toho má výdavky v súvislosti s úhradou poplatku za komunálny odpad za seba a malol. W. v sume 63,- eur ročne. Od septembra 2019 začal povinný splácať úver, ktorý predtým hradila navrhovateľka, po 145,- eur mesačne. V konaní uvádzal, že ide o úver navrhovateľky, za ktorý on prevzal ručenie a z toho dôvodu ho spláca za navrhovateľku. Okrem uvedených výdavkov vznikajú povinnému aj bežné výdavky na stravovanie, hygienu, oblečenie a pod.. Povinný v rozhodnom období mal vyživovaciu povinnosť voči malol. W. Z., ktorá mu bola zverená do jeho osobnej starostlivosti.

17. V konaní povinný na výživné poukazoval na to, že navrhovateľka odišla zo spoločnej domácnosti z dôvodu, že požívala alkohol, zapíjala ním lieky. V dôsledku toho sa spolu hádali. Navrhovateľka si podľa jeho vyjadrenia písala zaľúbené správy s priateľom a stalo sa, že za ním aj šla spolu so svojou sesternicou S. P., vtedy tiež pila alkohol, prišla domov až po 23.00 hodine a on mal na starosti ich dieťa. Povinný uvádzal, že mal záujem všetko urovnať, ale keď sa vrátil po nočnej zmene domov, navrhovateľka

bola opitá a on jej povedal, že takto žiť nechce, na čo navrhovateľka odišla. Neskôr sa ešte stretávali, ale došlo k tomu, že mu navrhovateľka volala v noci do práce, bola opitá a mala pri sebe malol. dieťa. Musel ísť po ňu a zaviesť ju do nemocnice. V konaní poukazoval aj na to, že navrhovateľka má vzťah s iným mužom, s ktorým v čase prvého rozhodovania súdu čakala dieťa, ktoré sa narodilo dňa 19.1.2021, ako aj na to, že z obsahu lekárskej správy MUDr. A. vyplýva, že navrhovateľka sama uvádzala, že s týmto priateľom tvorí domácnosť. Požívanie alkoholu a odchod z domácnosti uvádzal povinný ako dôvod rozvratu vzťahov v manželstve aj v rozvodovom konaní.

18. Navrhovateľka za dôvod odchodu zo spoločnej domácnosti v konaní označovala to, že povinný o ňu ako ženu nemal záujem, spával v inej miestnosti, nepomáhal jej v domácnosti ani s dcérou. Po návrate z práce sa najedol, sadol za počítač, pozrel si motorky a šiel spať. V rozvodovom konaní navrhovateľka ako príčinu rozpadu manželstva označila tiež to, že sa jej povinný nevenoval. Uviedla, že v tom čase mala jedného kamaráta, s ktorým si písala, po odchode zo spoločnej domácnosti sa aj stretávali, ale potom s tým skončili, on mal odísť do Nemecka. Má priateľa, túto známosť nadviazala asi rok pred prvým rozhodnutím súdu a v januári 2021 sa im narodilo dieťa. Navrhovateľka v konaní uvádzala, že s priateľom nežijú v jednej domácnosti, len sa navzájom navštevujú.

19. V konaní bola ako svedok vypočutá aj S. P., sesternica navrhovateľky, ktorá uviedla, že asi 3 mesiace - od júla do septembra dva alebo tri roky dozadu - bývala v domácnosti účastníkov. Vzťah medzi účastníkmi vnímala tak, že sú skôr kamaráti než manželia. Povinný na výživné spával v obývačke, nemal ani záujem spávať s navrhovateľkou v spálni. Ona bola s navrhovateľkou a malol. W. stále, navrhovateľke s dcérou pomáhala. Ako dôvod odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti označila to, že navrhovateľka už mala všetkého dosť, pretože povinný na výživu jej s ničím nepomáhal, domáce práce robila navrhovateľka, povinný o to nemal záujem. O dieťa sa tiež starala navrhovateľka. Uviedla, že správanie povinného ako manžela voči navrhovateľke bolo podľa nálady a situácie, aká doma bola - aj slušné, ale aj neslušné. Odchodu navrhovateľky predchádzal konflikt medzi účastníkmi. Svedkyňa bola v tom čase s malol. W. v izbe a počula, že povinný po príchode z nočnej zmeny dal navrhovateľke facku, táto sa rozplakala a následne odišli preč. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľka sa alkoholu ani nedotkla, naposledy si vypila, keď išli spolu von aj s povinným na výživné. Kedy presne to bolo, uviesť nevedela.

20. Podľa § 71 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola zásadne rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

21. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

22. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je podaný dôvodne len sčasti. Je nepochybné, že účastníci boli v čase začatia konania manželmi a uzavretím manželstva im vznikla vzájomná vyživovacia povinnosť, ktorá trvala po dobu existencie manželstva, t.j. do 15.7.2020. V konaní bolo preukázané, že účastníci približne od 19.9.2018 prestali žiť v jednej domácnosti, navrhovateľka po odchode zo spoločnej domácnosti bývala s matkou u matkinho priateľa, následne bol navrhovateľke a jej matke pridelený do spoločného nájmu byt na P. ul. v Q.. O obnovenie spolužitia účastníci nemali záujem. Navrhovateľka v konaní pôvodne uvádzala, že v tomto byte bývala sama, následne prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že od začiatku nájmu bývala v uvedenom byte spolu s matkou a toto tvrdenie potvrdila aj svedkyňa Zuzana P.. Z jej výpovede bolo zistené aj to, že v tomto byte žijú s navrhovateľkou doposiaľ, priateľ navrhovateľky s navrhovateľkou nežil v jednej domácnosti.

24. V konaní pred tunajším súdom sp.zn. 15Pc/13/2019 bolo rozhodnuté, že manželstvo účastníkov je platné, preto ak povinný na výživné v konaní namietal jeho neplatnosť, tieto jeho námietky neboli dôvodné.

25. Povinný na výživné tiež poukazoval na to, že navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť pre požívanie alkoholu, svojou opitnosťou ohrozila zdravie malol. dieťaťa a mala ročnú známosť s iným mužom, s ktorým v čase prvého rozhodovania súdu čakala dieťa. Priznanie výživného by preto podľa jeho názoru bolo v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal aj na lekársku správu MUDr. A., podľa ktorej navrhovateľka uviedla, že žila v spoločnej domácnosti s priateľom. Podľa jeho názoru sa matka dopustila konania v rozpore s morálnymi zásadami, pre malol. dieťa chodila sporadicky, nič mu nezakúpila navyiac. Nárok na určenie manželského výživného preto žiadal zamietnuť.

26. V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka bola uznaná invalidnou v roku 2015 pre ochorenie duševná porucha - rozvinutá závislosť na návykových látkach ťažkého stupňa s prítomnosťou abstinenčných kríz. O tom, že navrhovateľka v minulosti užívala drogy, mal povinný vedomosť ešte pred uzavretím manželstva s tým, že navrhovateľka vtedy mala záujem sa liečiť a žiť v usporiadanom vzťahu. Táto skutočnosť vyplýva z pripojeného spisu týkajúceho sa rozvodu manželstva účastníkov. Z lekárskej správy zo dňa 24.7.2020 bolo preukázané, že navrhovateľka má aj naďalej diagnostikované adaptačné poruchy, zmiešanú a inú poruchu osobnosti a poruchu psychiky a správania zapríčinenú užívaním viacerých drog a iných psychoaktívnych látok, pričom v čase vystavenia správy navrhovateľka abstinovala. Z výpovede navrhovateľky, ale aj svedkyne P. bolo zistené, že navrhovateľka pociťovala zo strany povinného ako manžela nedostatok záujmu a pomoci. Vzhľadom na jej zdravotné problémy zrejme starostlivosť o domácnosť a dieťa sama nedokázala zvládať a aj nezáujem manžela o ňu ako o partnerku jej psychiku destabilizoval. Navrhovateľka je v dôsledku narušenej psychiky psychicky labilná a sama v konaní priznala, že sa v čase, keď sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, opila. Pokiaľ teda došlo z jej strany k požitiu alkoholu, bolo to pod vplyvom uvedeného zdravotného stavu a nezhôd v manželstve, kedy navrhovateľka nedokázala situáciu adekvátne zvládať. Následne podstúpila psychiatrické liečenie a podľa lekárskej správy z júla 2020 abstinovala. Požívanie alkoholu v ďalšom období u navrhovateľky preukázané nebolo, je však nesporné, že u nej pretrvávajú psychické problémy, pre ktoré bola opakovane hospitalizovaná, a to aj v čase rozhodovania súdu.

27. V konaní nebolo sporným, že navrhovateľka v súčasnosti má známosť s iným mužom, ktorá trvá asi 1 a 3/4 roka. K ukončeniu spolužitia účastníkov došlo takmer pred 2,5 rokmi, o obnovenie spolužitia účastníci nemali záujem a navrhovateľka už v roku 2018 podala návrh na rozvod manželstva. V dôsledku žaloby o neplatnosť manželstva, podanej povinným na výživné, bolo rozvodové konanie účastníkov prerušené a ich manželstvo bolo následne rozvedené. Známosť s iným mužom navrhovateľka nadviazala takmer po roku od ukončenia spolužitia s povinným na výživné a v konaní nebolo zistené, že by s týmto mužom žila v jednej domácnosti, resp. že by sa tento jej priateľ podieľal na nákladoch navrhovateľky. Takéto závery vyplývajú aj z rozhodnutia odvolacieho súdu.

28. Povinný na výživné na pojednávaní dňa 12.4.2021 poukazoval na správu MUDr. A. zo dňa 24.7.2020, podľa ktorej navrhovateľka uviedla, že má svoju domácnosť s priateľom. Navrhovateľka však vo svojej výpovedi v konaní (dňa 27.7.2020) uviedla, že s priateľom žijú oddelene, navzájom sa len navštevujú. Toto vo výpovedi potvrdila aj svedkyňa P. (na pojednávaní konanom dňa 12.4.2021), ktorá vylúčila, že by s navrhovateľkou jej priateľ býval v jednej domácnosti. Aj podľa svedkyne sa navrhovateľka s priateľom iba navštevovali - priateľ navrhovateľky za ňou niekedy prišiel na víkend, alebo ona šla k nemu. Výpoveď svedkyne o tejto skutočnosti súd považuje za hodnovernú, nakoľko povinný na výživné po prvýkrát poukazoval na to, že navrhovateľka tvorila spoločnú domácnosť s priateľom až na pojednávaní dňa 12.4.2021 a svedkyňa sa o tejto jeho námietke pred svojou výpoveďou na pojednávaní nemala ako dozvedieť. Súd preto nepovažoval za preukázané, že by navrhovateľka žila v čase trvania manželstva v spoločnej domácnosti s priateľom.

29. Na základe vyššieuvedených skutočností preto súd zastáva názor, že v danej veci neboli preukázané žiadne závažné dôvody, ktoré by nasvedčovali tomu, že by priznanie výživného zo strany povinného navrhovateľke bolo v rozpore s dobrými mravmi, t.j. nejde o prípad podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine a je možné rozhodnúť o vyživovacej povinnosti povinného voči navrhovateľke.

30. Bolo preukázané, že navrhovateľkin príjem v rozhodnom období (od 23.4.2019 do 15.7.2020) pozostával len z invalidného dôchodku, ktorý bol v roku 2019 vo výške 204,60 eur mesačne a v roku 2020 to bola suma 210,60 eur mesačne. Iný príjem navrhovateľka nemala, mala vyživovaciu povinnosť voči malol. W. v sume zodpovedajúcej zákonom určenému minimálnemu výživnému, čo predstavovalo v období mesiacov apríl až jún 2019 sumu 28,08 eur mesačne, v období mesiacov júl 2019 až jún

2020 sumu 28,79 eur mesačne a v období od 1.7.2020 29,42 eur mesačne. Povinný na výživné bol v rozhodnom období zamestnaný, za rok 2019 mal priemerný čistý príjem 813,70 eur, poberal rodičovský príspevok v sume 220,70 eur a prídavok na dieťa v sume 24,34 eur mesačne, z čoho do septembra 2019 zasielal navrhovateľke sumu 125,- eur v súvislosti s jej starostlivosťou o dieťa. V roku 2020 bol priemerný čistý príjem povinného (za obdobie od januára do mája 2020 vrátane) 787,72 eur, poberal prídavok na dieťa v sume 24,95 eur mesačne. Do marca 2020 (vrátane) mu bol vyplácaný aj rodičovský príspevok v sume 270,- eur mesačne. Vyživovaciu povinnosť mal rovnako ako navrhovateľka len k malol. W.. M. zistené, že účastníci od cca 19.9.2018 až do rozvodu ich manželstva nežili v spoločnej domácnosti, spoločne nehospodárili, povinný navrhovateľke na jej výživu neprispel ničím. Je zrejmé, že príjem navrhovateľky bol v rozhodnom období podstatne nižší ako príjem povinného na výživné a tento príjem nepostačoval na pokrytie jej nevyhnutných výdavkov. Pokiaľ povinný v konaní vyčíslil svoje výdavky v čase začatia konania na sumu 611,64 eur (bez nákladov na stravu, hygienické potreby, náklady dieťaťa) a v roku 2020 na sumu 1.072,64 eur (vrátane stravovania, výdavkov dieťaťa, hygienických potrieb), súd poukazuje na to, že v domácnosti s ním v rozhodnom období žili (a zrejme stále žijú) ešte ďalšie dve plnoleté osoby (matka povinného s priateľom), ktoré sa tiež majú podieľať na úhrade nákladov v domácnosti, čo však povinný pri vyčíslení svojich nákladov nezohľadnil. Súd tiež poukazuje na to, že povinný napriek tomu, že podľa jeho údajov mal výdavky vyššie ako je jeho príjem, mal zostatok na jeho osobnom účte ku dňu 17.6.2020 v sume 1.234,07 eur a na sporiacom účte v sume 190,- eur, pričom sám na pojednávaní konanom dňa 27.7.2020 uviedol, že má úspory okolo 1.000,- eur. Z toho potom vyplýva, že jeho výdavky boli reálne nižšie, než v konaní uvádzal. Súd tiež nezohľadňoval skutočnosť, že povinný od septembra 2019 uhrádzal za navrhovateľku splátky úveru po 145,- eur mesačne, nakoľko otázku splácania dlhov vzniknutých počas trvania manželstva si účastníci majú možnosť vyriešiť v rámci vypořádania ich bezpodielového spoluvlastníctva.

31. Pri rozhodovaní súd zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľka, napriek priznanej invalidite, má zachovanú čiastočnú pracovnú schopnosť (miera poklesu vykonávať zárobkovú činnosť je u navrhovateľky 60%), v čase trvania striedavej osobnej starostlivosti však možnosť zamestnať sa bola u nej znížená. Bolo zistené, že navrhovateľka v rozhodnom období nebola evidovaná ako uchádzač o zamestnanie, nakoľko je čiastočne invalidná, avšak zároveň bolo preukázané, že navrhovateľka sa neúspešne uchádzala o zamestnanie v Technických službách v Prievidzi. Z výpovede svedkyne P. bolo zistené, že bola osobne prítomná, keď navrhovateľka podávala žiadosť o zamestnanie v spoločnosti Nestlé Slovensko s.r.o., a tiež, keď bola na pracovnom pohovore v pohrebnej službe Parte v Bojniciach, ako aj keď sa bola informovať na prácu v Kauflande v Prievidzi (i keď zrejme bez zaslania písomnej žiadosti o zamestnanie). Z výpovede svedkyne P. bolo zistené, že v období rokov 2019 až 2020 bola navrhovateľka pre zhoršený psychický stav asi 2 až 3 krát hospitalizovaná. S prihliadnutím k výkonu striedavej osobnej starostlivosti o malol. dieťa v období do septembra 2019 a pretrvávajúcim zdravotným problémom navrhovateľky súd zastáva názor, že navrhovateľka sa mohla snažiť nájsť si primeranú prácu aspoň formou brigádnickej práce, resp. práce na dohodu o vykonaní práce.

32. Ako bolo konštatované vyššie, účastníci mali v období od začatia konania do septembra 2019 malol. W. v striedavej osobnej starostlivosti, v súvislosti s čím povinný na výživné poskytoval navrhovateľke sumu 125,- eur mesačne ako polovicu rodičovského príspevku a prídavkov na dieťa. Od septembra 2019 mal malol. dieťa vo svojej výlučnej starostlivosti len povinný na výživné, v dôsledku čoho sa mu zvýšili výdavky v súvislosti so starostlivosťou o dieťa, avšak prestal navrhovateľke poskytovať sumu 125,- eur mesačne a o túto sumu bol jeho mesačný príjem vyšší. Súd preto pri určení výšky manželského výživného nezohľadňoval zvýšené výdavky povinného v súvislosti s jeho výlučnou osobnou starostlivosťou o dieťa až do marca 2020 vrátane, kedy došlo k zániku nároku povinného na poberanie rodičovského príspevku v súvislosti s dosiahnutím veku 3 rokov maloletej. Od apríla 2020 sa však príjem povinného na výživné znížil o sumu rodičovského príspevku, čo súd pri rozhodovaní o výške manželského výživného zohľadnil.

33. Prestťahovanie navrhovateľky do bytu na P. ul. v Q. súd pri rozhodovaní nezohľadnil, nakoľko v konaní bolo zistené, že navrhovateľka od začiatku v tomto byte žila so svojou matkou a teda jej nevznikli výdavky spojené s úhradou nákladov na bývanie tak, ako to pôvodne uvádzala.

34. S prihliadnutím ku všetkým uvedeným skutočnostiam považoval súd za primerané, aby povinný na výživu navrhovateľke v období od 23.4.2019, t.j. od začatia konania do 31.3.2020 prispieval sumou 80,- eur mesačne a v období od 1.4.2020 do 15.7.2020, kedy manželstvo účastníkov zaniklo rozvodom,

sumou 50,- eur mesačne. Takto určené výživné je podľa názoru súdu v možnostiach a schopnostiach povinného hradiť aj pri zohľadnení jeho nevyhnutných výdavkov.

35. Navrhovateľka sa pôvodne domáhala určenia manželského výživného od 1.4.2019 v sume 150,- eur mesačne. V priebehu konania vzala svoj návrh v časti o určenie výživného za obdobie od 1.4.2019 do 22.4.2019 späť a tiež v časti prevyšujúcej výživné 80,- eur mesačne v období od 23.4.2019 do 15.7.2020. Povinný na výživné s týmto čiastočným späťvzatím súhlasil, preto súd konanie v uvedenej časti podľa § 29 ods. 1, 3 Civilného mimosporového poriadku (CMP) zastavil.

36. Z odôvodnenia uvedeného vyššie vyplýva, že súd považoval za primeranú sumu manželského výživného 80,- eur mesačne v období od 23.4.2019 do 31.3.2020 a 50,- eur mesačne v období od 1.4.2020 do 15.7.2020. Keďže navrhovateľka sa domáhala voči povinnému výživného v sume 80,- eur aj za obdobie od 1.4.2020 do 15.7.2020, súd návrh v časti prevyšujúcej sumu 50,- eur za obdobie od 1.4.2020 do 15.7.2020 zamietol ako nedôvodný.

37. Súd súčasne rozhodol o povinnosti povinného zaplatiť navrhovateľke zameškané výživné za obdobie od 23.4.2019 až do 15.7.2020. Zameškané výživné za uvedené obdobie predstavuje sumu 1.075,55 eur (t.j. po 80,- eur za mesiace máj 2019 až marec 2020 a alikvótna časť výživného za mesiac apríl 2019; po 50,- eur za mesiace apríl 2020 až jún 2020 a alikvótna časť výživného za mesiac júl 2020; $11 \times 80,- \text{eur} = 880,- \text{eur}$; alikvótna časť výživného za mesiac apríl 2019: $80,- \text{eur} : 30 \text{ dní v mesiaci apríl} = 2,67 \text{ eur na deň}$; $2,67 \text{ eur} \times 8 \text{ dní} = 21,36 \text{ eur}$; $3 \times 50,- \text{eur} = 150,- \text{eur}$; alikvótna časť výživného za mesiac júl 2020: $50,- \text{eur} : 31 \text{ dní v mesiaci júl} = 1,61 \text{ eur na deň}$; $1,61 \text{ eur} \times 15 \text{ dní} = 24,19 \text{ eur}$). Uvedenú sumu súd povolil povinnému na výživné splácať v mesačných splátkach po 50,- eur, najneskôr do posledného dňa v mesiaci, a to počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia s tým, že pokiaľ nebude čo len jedna splátka uhradená riadne a včas, stane sa splatnou celá neuhradená časť zročného výživného naraz.

38. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (CMP) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Trenčín. Odvolanie sa podáva na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1, 2 CSP a § 62 ods. 1 CMP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).